

www.tabanispartacus.hu

SZAKOSZTÁLYUNK KIEMELT TÁMOGATÓI:

Csapataink eredményei - 2010. augusztus 9-től 15-ig:

U17 ('94/'95) felkészülési mérkőzés - 2010.08.11. 18.00 óra

Telki, Szajkó utca 39., MLSZ Edzőközpont – füves nagypálya, 2x45 perc, 30 néző

FIGYELMEZTETŐ JELEK: ENNÉL TÖBB KELL!

Budakeszi L.A. – Tabáni Spartacus (Szent István SE) 2-0 (0-0)

G: -

Kreisz (7) – Varga (6), Erdősi (7), Nagy (8), Klacsák (7) – Fritz (5) –

Fáth (4), Zemplényi /csapatkapitány-helyettes/ (6), Jákó (5) – Bálint (5), Szabó (5)

Cs: Balázs (6), Czirják (6), Jámbor (6), Jobbágy (5), Lakatos (5), Máté (7), Pereg (6),

Sebestyén (5)

Betegség miatt hiányzó játékos: Chorfi

Sérülés miatt hiányzó játékos: Hőgye

Telkiben, a Magyar Labdarúgó Szövetség edzőcentrumában játszottuk a 2010-2011-es bajnoki szezon előtti utolsó és egyben a 3. felkészülési mérkőzésünket. Az egyik, biliárdasztal simaságú, füves edzőpályán a Budakeszi LA volt az ellenfelünk. Az igen összezokottnak nevezhető, több kreatív játékost felvonultató budakesziek ellen az első félidő kezdeti perceiben beszorultunk a saját térfelünkre. Később Bálint előtt 2 ziccer helyzet is adódott, de egyiket sem váltotta góllra. Utólag – mint ahogyan néhány napja a Videoton FC (U16) ellen is – kiderült, ez alapjaiban befolyásolta a végkimenetelt. Egy ideillő közhely, hogy a kihagyott helyzetek megbosszulják önmagukat. Az első játékrészben a gólhelyzeteket tekintve nagyjából kiegyensúlyozott volt a játékkép. Kreisz kapusunknak nem egyszer résen kellett lennie, de a szintén kitűnően védő ellenfél hálóőr sem unatkozott. Az első félidőben egyik oldalon sem esett gól. A második játékrész első 30 másodperce kis túlzással annyi izgalmas jelenetet hozott, mint az egész első félidő. A frissiben beállt Máté kapusunk bizony még a kapuvonalat sem foglalhatta el kényelmesen, máris bravúrral kellett hártania, majd az egyik, sőt, rögtön utána a másik kapufának is hálát adhatott, hiszen egy régi, de megint csak igaz mondás jutott eszébe a jelenlévőknek, miszerint a jó kapus szemmel is tud védeni. Az más kérdés, hogy ehhez a 30 másodperchez miért asszisztált tétlenül a teljes védelmünk. A folytatásban Máténak még többször is bravúrosan kellett mentenie. A 60. percben a középpályán egy súlyos egyéni hiba után labdát veszítettünk, és egy mélységi átadást követően a védekező térfél jobb oldalán előre törő piros-fekete játékost egyik középpályásunk sem követte le, a védelmünkben sem lépett ki rá senki. „Súlyos árat fizettünk”, hiszen ellenfelünk játékosa 30-32 m-ről, jobb lábbal, egy jól eltalált lövést hajtott végre, amelynek az lett a következménye, hogy a kissé kint helyezkedő Máté felett, középen a keresztléc alá vágódott (1-0). Ez a találat némi változást idézett elő a játékunkban, hiszen aktívabb támadásvezetésekbe kezdünk, de az egymás meg nem értése, a pontatlanság és a dekoncentrálttság azt eredményezte, hogy az utolsó pillanatokban mindig valamilyen hiba okán nem sikerült kiegyenlíteni. Pereg, Sebestyén és Szabó csapatkapitányunk előtt is adódott kisebb-nagyobb gólszerzési lehetőség – némelyikük előtt nem is egy. A ráadás perceiben jártunk, egészen pontosan a 94. percben, amikor még egy gólt kaptunk. Védelmünk jobb oldalán az egyik, keresztbe beinduló ellenfél játékos a kapott labdával zavartalanul tudott ráfordulni a kapura, majd 16-18 m-ről, jobb lábbal a bal alsó sarokba lőtte a labdát (2-0). Nem túlzunk azzal, ha azt mondjuk: finoman szólva is elkerülhető gól volt.

Wagner Ádám nyilatkozata: „A 2-0-s vereség mérkőzéseredmény. Nem is azzal van a fő gond, hogy egy felkészülési mérkőzésen kikaptunk – persze, nem örülök neki -, hanem azzal, hogy olyan megnyilvánulásokat láttam néhány játékosomtól, amely elfogadhatatlan és túrhetetlen. Először is, a nézők bárminemű mondataira tilos reagálni! Amelyik játékosom ezt a jövőben figyelmen kívül hagyja, nálam nem fog pályára lépni. A másik dolog, az edzővel való kommunikálás: nem tűröm, hogy bárki is megkérdőjelezze bármelyik utasításomat, még akkor sem, ha esetleg tévedek! A harmadik, szintén nem kimondottan szakmai, sokkal inkább mentális jellegű probléma, hogy néhány játékosom azt hiszi, hogy az ellenfél nem érhet hozzá. Jó lenne megjegyezni, hogy 90%-ban csak azokat a játékosokat éri fizikális fájdalom, akik végtelenül lassan gondolkoznak, nem tudnak dönteni az adott játékhelyzetben, és felkínálják maguknak a lehetőséget arra, hogy alájuk rúgjanak. Az olyan indolens, vehemens, törlesztésszerű magatartás, amelyet egy-két esetben a saját játékosaimnál tapasztaltam, szintén kizáró ok arra, hogy az adott játékos pályán legyen. Ez volt ugyebár a főpróba. Rendben, akkor jöhet az előadás!”

Hajrá Tabán!

Edző: Wágner Ádám   Segédedző: Wágner Gábor

U17('94/'95) bajnoki mérkőzés - MLSZ U17 II. osztály, Közép „B” csoport, 1. forduló
2010.08.14. 13.00 óra

Bp., XIII.Rozsnyai u. 4. – műfüves nagypálya, 3x30 perc, 50 néző

EGY POZITÍV ÉLMÉNNYEL SZEGÉNYEBBEK LETTÜNK

Tabáni Spartacus (Szent István SE-OTP Bank „A”) - REAC-Sportiskola SE „B”   1-2 (0-2)

Gólszerző: Lakatos

Kreisz (6) – Varga (6), Erdősi (6), Nagy (8), Klacsák (6) –
Fritz (6), Zemplényi /csapatkapitány-helyettes/ (5) –
Pereg (5), Fáth (5), Szabó /csapatkapitány/ (6) – Bálint (6)

Cs: Balázs (5), Jákó (6), Jámbor (6), Lakatos (6), Máté (-), Sebestyén (6)

Betegség miatt hiányzó játékos: Chorfi

Pihentetés miatt hiányzó játékos: Czirják, Jobbágy

Sérülés miatt hiányzó játékos: Hőgye

A Magyar Labdarúgó Szövetség, Ifjúsági U17 II. osztály, Közép "B" csoportos bajnokság 1. fordulójában a REAC-Sportiskola SE „B”-t fogadtuk. Hazai pályánkon, Budapest XIII. kerületében, a Rozsnyai utca 4. szám alatt található sporttelep műfüves játékkerén először debütáltunk. E tekintetben tehát, még akár idegen környezetről is beszélhetünk – a későbbiekben, remélhetőleg javulni fog a közérzetünk. Kánikulai, tikkasztó, már-már elviselhetetlen volt a hőség, mégis, mintegy 50 néző volt kíváncsi a 13.00-kor kezdődő bajnoki nyitányunkra. A kezdeti percekben már ellenfelünknel volt többet a labda, ugyanakkor az első jelentősebb gólhelyzet előttünk alakulhatott volna ki, ha az egyik alkalommal Bálint a támadó térfél jobb oldalán történő előretörését követően pontosabban centerezi be a labdát a kapuelőtérbe érkező Szabó csapatkapitányunk elé. Nagyjából a 10. perc tájától egészen az első féldő végéig még inkább a rákospalotaiak domináltak, és a 11. percben ezt a fölényt már sikerült is eredménnyé kovácsolniuk. A védelmünk jobb oldalán mögénk kerültek, majd az egyik vendég játékos az alapvonal közeléből, félmagasan belőtte a labdát, amelybe Erdősi ugyan bele tudott még csúsztatni, de az így is középre szállt. Ellenfelünk egyik játékosa reagált a leghamarabb, és egy pattanás után, 11-13 m-ről, jobb lábbal a kapunk jobb oldalába lőtte (0-1). Tekintettel arra, hogy mintegy 5-7 játékosunk volt a labda körül, gyorsabb reagálással és határozottabb közbelépéssel bizonyára elkerülhettük volna ezt a találatot. A 23. percben csapatunk edzője, Wágner Ádám kényszerű cserére szánta el magát, ugyanis Szabó a bal lábában érzett fájdalmak miatt nem tudta folytatni a játékot. Ekkor Sebestyén állt be. Később, a 40. percben Pereget is hasonló ok – pontosabban a jobb lábának fájdalmai miatt – kellett a kettőnél korábban lehozni a pályáról. Az első játékrész utolsó perceit így már Jákó is aktívan töltötte. A 44. percben még inkább rosszabodott a helyzetünk, hiszen újabb gólt kaptunk. A rákospalotaiak ezúttal a védelmünk bal oldalán kerültek mögénk, majd az oldalvonal mellől, az alapvonalról 5-7 m-re lévő területből remekül középre tekert labdára az egyik vendég játékos szabadon érkezett, és 5-7 m-ről a kapu jobb felső sarkába fejelte (0-2). Igen szépségszerű találat volt – nagy kár, hogy mi kaptuk! A második féldőre szó szerint „felloccolt” csapatok és játékezők a folytatás első perceiben szinte csak „bóklásztak” a pályán. A kegyetlen hőséget a mieink viselték jobban, vagy inkább úgy helyes, hogy az eredményhátrány miatt nekünk kellett többet tenni a jobb folytatás érdekében. Bizony, bizony, tehettünk is volna többet, hiszen néhány alkalommal gólhelyzetig is eljutottunk. Egyszer Jákó kerülhetett volna fel a gólszerzőlistánkra, egyszer pedig Bálint. Az első alkalommal egy kissé vitatható, de elmaradt büntető, a második esetben pedig egy védés lett az akciónk vége.

Utóbbi, tehát Bálint ziccer helyzete volt talán a nagyobb, de mentségére legyen mondva, hogy a kapu elé érkezése után, közepén, a kaputól 3-5 m-re, kissé maga mögé kapta a labdát. Később, majdnem 0-3 lett az eredmény, de Kreisz kapusunk bravúrájának köszönhetően „benmaradtunk” a meccsben. Volt még egy abszolút vitathatatlan büntető szituáció, de érthetetlen módon elmaradt büntető, amikor az egyik rákospalotai játékos mindenki által tisztán láthatóan, két kézzel ütötte el a labdát a saját büntetőterületén belül. A találkozó lefújása előtt, a 90. percben, kissé megkésve, de a végeredményt legalább „kozmetikázva” a második játékrészben csereként beállt Lakatos szépített. Bálint végzett el szögletűgást a bal oldalról, és közepén Lakatos mindenkit megelőzve, remekül érkezve, 5-7 m-ről befejelte a labdát a jobb felső sarokba (1-2). Gyönyörű gól volt! Ami ennek kapcsán nagyon fájó, hogy a hármas sípszó követte.

Wágner Ádám nyilatkozata: „Azzal kezdeném, hogy nagyon jó volt látni, milyen sokan voltak kíváncsiak ránk, relatíve sok néző volt jelen. Azt viszont rossz volt átélni, hogy kényszerűségből előbb Szabó csapatkapitányunkat, később Pereget, majd a félidei szünetben a csapatkapitány-helyettes Zemlényit is le kellett cserélni. Nem titkolom, nagyon bánt a vereség, de nem csak azért, mert gyűlölök kikapni, illetve leginkább nem azért, mert 3 ponttal lettünk szegényebbek, hanem amiatt, mert egy jó bajnoki nyitány jobb önbecsülést, nagyobb magabiztosságot és nagy lendületet adhatott volna a folytatásra. Elgondolkodtató, hogy a rákospalotai csapatnak ez a bajnoki mérkőzés az 5-6 hetes felkészülésének lezárása volt, nekünk pedig a 12. közösen eltöltött nap. Másfelől – bár az ténykérdés, hogy csapatként ellenfelünk összeszokottabban és tudatosabban működött –, a második félidőben rászolgáltunk volna a döntetlenre. A műfü közelében embertelen volt a hőség – a kispadnál még ülve-állva is sokszor majdnem lefordultam a székről –, és azért mindenképpen dicséret illeti a játékosaimat, hogy 0-2-es hátrány után, a második játékrészben nem álltak le, hanem küzdöttek a szépítésért. Igen, egyelőre csak a küzdés látszott, a játék már kevésbé. Látom, hogy mennyire esetlegesek a támadásvezetéseink, hogy nincsenek még a játékunknak szemmel látható stílusjegyei, hogy játékosaim sokszor még nem értik meg egymás helyezkedő mozgásait és cselekvéseit, de addig úgysem nyugszom, amíg ez nem változik! Biztosan vannak kétkedők, de úgy érzem, rengeteg, eddig még rejtett tartalék van a fiúkban, és nagyon szeretném, ha töretlenül hinnének abban a munkában, amit elkezdtünk! Persze, tudom, egy edző törekvései csak akkor válnak hitelessé, ha eredménnyel is párosulnak, illetve egy edzőnek győznie kell ahhoz, hogy igaza legyen. Amennyiben lehetne győzelmet vásárolni a boltban, néhány játékosomnak egy raklappal vennék belőle, mert látom rajtuk, hogy az önbecsülésükhöz úgy hiányzik, mint egy falat kenyér. Munka, munka és munka – én kizárólag ebben hiszek! Még egy gondolatom azért lenne: a győzelemért nem sóvárogni, hanem tenni kell!”

Hajrá Tabán!

Edző: Wágner Ádám   Segédedző: Wágner Gábor

Az U17-es csapat weboldala elérhető itt: www.szentistvanse9594.freewb.hu

U14('97) felkészülési mérkőzés – 2010.08.10. 17.00 óra

Székesfehérvár, Csíkvári utca 10., Sóstói Stadion – füves nagypálya, 3x30 perc, 50 néző

Videoton – Tabáni Spartacus 7-0 (0-0, 3-0, 4-0)

G: -

Kapusok: Sóvári, Horváth, Csarankó

Játékosok: Mensáros, Csillag, Klinger, Gallwitz – Tolvaj, Lukász, Laczkó – Bagdy, Vértes, Csicsely
Tóth, Lénárd, Hönich, Szalai, Balogh, Krepuska, Gyebnár, Mesterházy

Sérült: Prószéky, Hajas

Csapatunk második edzőmérkőzésére utazott Fehérvárra, ahol a Videoton '97-es csapatával mérhette össze az erejét.

Az első 30 perc némi Vidi fölénytel telt el, bár mezőnyben egyenrangú ellenfelei voltunk a nagy múltú fehérvári csapatnak, és helyenként látványosan, stílusunkhoz méltóan szövögettük támadásainkat. Az eredményességhez annyi hiányzott, hogy a beinduló csatárainkat el kellett volna találni a játékszerrel, illetve eléjük kellett volna tenni a labdát, így minimum 4-5 gólhelyzetig mi is eljutottunk volna, de mint tudjuk a „volna” nem sokat ér a futballban. A védekezés az első játékrészben összeállt, és gyerekeink jól alkalmazták a frissen tanult előre történő védekezést, amivel sokszor zavart keltettek az ellenfél labdakihozatalaiban.

A következő harmadban már megmutatkoztak a délelőtti edzés nyomai, hiszen gyerekeink egyre fáradtabban mozogtak, aminek a következménye három elkerülhető gól lett, valamint az, hogy a fáradtság miatt csapatunk egyre hátul, illetve elől lévő játékosai között egyre nagyobb lett a távolság, így ellenfelünk a számára adott nagyobb területen könnyen szervezte a játékot. A harmad utolsó 10 percében még sikerült felpörgetni a játékot, ahol középpályásaink többször is jól hozták helyzetbe támadóinkat, de sajnos helyzeteknél tovább nem jutott csapatunk.

Az utolsó 30 perc a kínlódásé volt, mivel gyerekeink rettentően elfáradtak a nyári kánikulában, és csak a végső sípszót várták. Az ellenfél ennek következtében egy kicsit visszavett a tempóból, így nem lett tíz fölötti a ránk mért vereség.

Összegezve: Fontos mérkőzés volt számunkra a Fehérváron játszott 90 perc, hiszen fiaink megérezhették azt, hogy milyen egy kiemelt csapattal játszani, akik ha kell néha már durvák, csibészek, illetve gyors, kreatív játékra képes. Fontos továbbá, hogy a felkészülés e szakaszában minden játékosnak, gyereknek meg kell tapasztalnia, hogy mi az a fáradtság, valamint azt, hogy e fáradtságon lelkileg miként kell átlendülni.

Hajrá Tabán!

Edző: Helm Tamás

U14('97) felkészülési mérkőzés – 2010.08.13. 10.00 óra
Velenice, Tópart utca 26. – füves nagypálya, 2x40 perc, 20 néző

Tabáni Spartacus – Martonvásár U15-U17 1-8 (0-3)

G: Szalai

Gólpasz: Bagdy

Kapusok: 1.féldő: Sóvári, 2. féldő Horváth, Csarankó

Játékosok:

1.féldő: Prószéky, Csillag, Klinger, Gallwitz – Tolvaj, Lukász, Laczkó – Krepuska, Vértes, Bagdy

2.féldő: Mensáros, Tóth, Lénárd, Hönich – Szalai, Hajas, Balogh – Csicsely, Gyebnár, Mesterházy

A velenicei egy hét alatt második mérkőzésünket játszottuk a közelben lévő Martonvásár '94-'96-os csapatával (a pontos korosztályt csak később tudtuk meg), akik fizikailag többszöröseik voltak fiainknak, bár én a mérkőzést megelőző napon pont ezt szerettem volna, mert a bajnokságban '96-osokkal fogunk játszani, akik valószínű nálunk erőteljesebbek lesznek.

Az első játékrészben remekül helyt állt csapatunk, mert támadásban gyors, rövid passzos játékunk kreativitással párosult, valamint védekezésben jól szűkítettük le a területet, így ellenfelünk vagy lesre futott, vagy labdavesztésbe kényszerítettük őket. 0-0-ás állásnál két hatalmas nagy ziccert hagytunk ki, ami a végeredmény szempontjából végzetesnek bizonyult, hiszen kétgólos vezetés csapatunknak lelki erőt adott volna a hatalmas fizikai erőpróbában. Sajnos a helyzetek kimaradtak, ami meg is bosszulta magát, mert a féldő végén három perc alatt, három igencsak elkerülhető gólt kaptunk.

A második féldő elején szétesett a játék, ami miatt cserékre volt szükség, hogy a csapat visszaszerezze kezdeti ritmusát, de e 10 perc alatt sajnos 4 gólt sikerült kapni, úgy hogy ellenfelünk mezőnyben semmivel sem volt jobb csapatunknál. A cserék fellendítették játékunkat, és 5 perc leforgása alatt 3 ziccert dolgoztunk ki, de a helyzetek ismét kimaradtak. Szerencsére jó játékunkat a végén góllal koronáztuk meg, ami csak a szépítésre volt elegendő.

Összegezve: Egy nagy iramú mérkőzésen jól játszottak gyerekeink, valamint jól alkalmazkodtak a fizikális fölényhez, ami pedig kecsegtető a jövőre nézve, hogy a meccs hajráját mi bírtuk jobban.

Hajrá Tabán!

Edző: Helm Tamás

Az U14-es csapat weboldala elérhető itt : www.taban97.sokoldal.hu

U13('98), felkészülési mérkőzés - 2010.08.10. 10.00 óra
Székesfehérvár, Csíkvári utca 10., Sóstói Stadion - füves nagypálya, 3x25 perc, 30 néző

ELSŐRE NEM ROSSZ

Videoton FC - Tabáni Spartacus SKE - 6-3 (2-0, 0-1, 4-2)

G: Bayer (2). Székely

Kapus: Gundel-Takács

Mezőnyjátékosok: Lénárd, Laczkó Benedek, Mensáros, Szalai, Tóth ('97)
Ács, Laczkó, Bognár, Lugosi, Jámbor, Gázsó M., Ninausz,
Mészáros, Bayer, Székely, Gyebnár, Hőnich, Hermann

Csapatunk első nagypályás mérkőzését az edzőtábor második napján, jól ismert ellenfél ellen a székesfehérvári Videoton, NB1-es bajnokesélyes klub vendégeként játszhatta. A piros kékek U13-as csapatai egy évet már nagypályán játszott. Csapatunk az előzetes elképzelésekkel szemben keveset edzett és mérkőzést sem játszott. Klubunk több '97-es játékosát vittük magunkkal, hogy izgalmas találkozóval készüljenek a gyerekek a megváltozott körülményekre..

Látható volt, mi az amit már egyértelműen, az elmúlt két évben sikerült gyakorolni és mi az amit az új pályaméret, létszám és szabályok okozta változások nehezítenek. Természetesen nem várhattam, hogy minden tökéletesen működjön. A labda többet volt ellenfelünkénél. Mégis, mikor hozzánk került látható volt, mit szeretnénk kezdeni vele. Idősebb klubtársaink jól illeszkedtek a képbe. Volt aki védekezésben stabilabbá tett minket és volt aki több, használható, céltudatos labdajáratást szervezett a középpályán. Ezért hívtuk őket. Külön ki kell emelni Lénárd Balázs 3 gólpasszát! A terület szűkítések a labda mögött még nem működnek. Védelmi vonalunk nem indult előre a labdakihozatalok után. Így középpályán alig szerezhettünk labdát. Védőink többnyire jól játszottak, kapusunk jól védett, mégis sok gólt kaptunk. Azért, mert több egyéni hibát is góllal büntettek. Egy rossz helyezkedés egy bedobáshoz. Fegyelmezetlen előrevágta szélsővédőtől, majd kifulladás és lemaradás a másik oldalon. Beívelt labda le nem követése, mélységben visszakészített labda közös bámulása azok a hibák, melyek megkeserítették a mérkőzést. Támadásinkba többször hiba csúszott, hiszen még nem érezzük a nagy terület kínálta lehetőségeket. Így is három szép találattal sikerült megörvendeztetni magunkat. Az első előtt Hermann és Lénárd közösen birkózta ki a labdát a félszeg védőktől az ellenfél tizenhatosának vonalában, majd Bence a kiugratással két védőt kicselezve játszott a tisztára magát és lőtt szép gólt. Hasonló szituáció, szép kiugratás, hasonló cselek és egy távolibb bombával zárkoztunk fel, és egy gyönyörű ziccer, félpályás indítás után értük el harmadik találatunkat.

Összegezve: Örülök neki, hogy a gyerekek jól megértették egymást a pályán. Sajnálom, hogy teljesítményünk csalóka volt, hiszen volt aki egy edzéssel, volt aki erőtlennül, betegen játszott és természetesen máskor nem segíthetnek a „Hetesek”... Kíváncsi vagyok önerőből, mennyire tudunk jól, jobban futballozni! Ami rendkívül fontos, meg kell gyorsan tanulnunk kevesebb gólt kapni, jobban védeni ami a miénk, a csapatunk érdekeit!

Hajrá Tabán!

Edző: Kiss Zoltán

U13('98), felkészülési mérkőzés - 2010.08.12. 17.00 óra
Velenye, Tópart utca 26. – füves nagypálya, 3x25 perc, 100 néző

EGYEDÜL NEM MEGY

Tabáni Spartacus SKE - MTK (U12) 0-8 (0-4)

G: -

Kapus: Gundel-Takács

Mezőnyjátékosok: Mészáros, Lugosi, Gázsó M., Jámbor – Ninausz, Gyebnár, Laczkó, –
Bognár, Székely, Bayer
Ács, Hőnich, Hermann, Ninausz,

Csapatunk második nagypályás mérkőzését az edzőtábor negyedik napján játszottuk a tavalyi bajnokságból már ismert Dalnoki Akadémia csapatára is épülő MTK fiataljai ellen. Mi fáradtan, fásultan, ők frissen játszottak.

Sajnos az egész mérkőzésre jellemző volt, hogy mi rendkívül szétesetten játszottunk. Hamar megzavarodtunk. Saját hibánk, egy eladott labda után szerzett vezetést ellenfelünk. Ekkor a fáradtság és a bizonytalanság úrrá is lett a csapaton. Ez nagyon szomorú képet rajzolt a pályára. Elbújtunk a passzok elöl, lassan körülményesen helyezkedtünk illetve próbáltuk meg megjátszani a labdát. Folyamatos játék így nem alakulhatott ki. Egy-egy szép megoldás azért így is jutott. Több helyzetünkél is csak pár centi hiányzott a becsületgólhoz.. Úgy éreztem, megérdemelnénk egy találatot, de a fáradtság és az a tény, hogy csapatként nem dolgoztunk meg a sikerért (alacsony edzésszám!) most megbosszulja magát, hiszen sehogy sem akar össze jönni amit közösen szeretnénk.

Ez csapatjáték, egyedül nem megy!

Hajrá Tabán!

Edző: Kiss Zoltán

U12('99) felkészülési mérkőzés - 2010.08.10. 10.00 óra

Székesfehérvár, Csíkvári utca 10., Sóstói Stadion – műfüves $\frac{3}{4}$ -ed pálya, 5x2m-es kapuk, 8+1 fő,
3x20 perc, 20 néző

Videoton FC (U12) - Tabáni Spartacus (U12+U11) 3-0 (0-0, 2-0, 1-0)

G: -

Arendt - Langer, Kulcsár, Majoros, Nagy R - Tóth G, Horváth – Novák - Rosdy

Csere: Orczy, Jobbágy, Róth, Lénárd és a 2000-esek Gallwitz, Lovass, Berencsi, Gyebnár, Kovács K.

Múlt heti edzőtáborozásunk során, Székesfehérváron vendégszerepeltünk, ahol a Vidi 99'-es csapatával játszottunk edzőmérkőzést. A meccsre augusztus 10-én (kedden) délelőtt 10.00-kor került sor. A stadionba érve remek körülmények vártak, kijelenthetjük, hogy az ország egyik legszebb létesítményében fogadtak minket, a mindenben segítőkész hazaiak.

Ellenfelünk az MLSZ U13-as bajnokság Közép A. csoportjában indul az idei szezonban, így ők már két hete edzettek a találkozó előtt, mi pedig a felkészülésünk második napjában jártunk. A hazaiak a rekkenő hőségben a műfüves edzőpályán megrendezett mérkőzésen nagy elánnal estek nekünk, így mi jobbra csak a kontratámadásokra hagyatkoztunk. Az első húsz perc kifejezetten jó iramú játékot hozott, a körülmények ismeretében (új felállási forma, korán kelés, egy edzés után) a vártnál jobban teljesített a csapat. A folytatásban azonban már gólokban is megmutatkozott a hazaiak fölénye, Arendt Vili, majd Orczy Kristóf bravúrjainak köszönhetően nem lett nagyobb a különbség. A legnagyobb probléma az volt, hogy védelmünk teljesen behúzódott, szinte a gólvonalon védekeztünk. Az ellenfél pedig ezt kihasználva feltolta a védelmét, és már a mi térfelünkön letámadott. Így szinte lehetetlenné téve a labdakihozatalunkat. A harmadik harmadban ennek ellenére két nagy ziccerünk is adódott, Jobbágy Beni előtt, aki kétszer léphetett ki, és vezette egy az egyben a kapusra a labdát, de a kapus mindkétszer bravúrral hátrított.

Összegzés: Azt gondolom, hogy az eredmény, hízelgő számunkra, de a mutatott játék sajnos nem ütötte meg az elvárt szintet. Sem a védekezésben, sem támadásban nem nyújtottunk értékelhető. Még akkor is, ha igaz az a mondás miszerint minden csapat annyit tud játszani amennyit az ellenfél enged neki. Sok munka vár még ránk, de elkeseredésre semmi ok, egy edzés után nem lehet megváltani a világot.

Edző: Deák Zsolt

Az U12-es csapat weboldala elérhető itt: www.tabanispartacus.blog.hu